

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Majchráka a sudcov JUDr. Jána Mihála a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci proti obžalovanému **R. O. a spol.** pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí 27. novembra 2008 v Bratislave sťažnosť, ktorú podal obžalovaný R. O. proti uzneseniu Špeciálneho súdu v Pezinku z 5. novembra 2008, sp. zn. PK- 1 T 14/2007 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť obžalovaného R. O. **z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Špeciálny súd v Pezinku uznesením z 5. novembra 2008, sp. zn. PK- 1 T 14/2007 podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obžalovaného R. O. o prepustenie z väzby a súčasne podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. neprijal jeho písomný sľub.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal obžalovaný R. O. sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

V sťažnosti poukázal na to, že neobstojí dôvod jeho väzby podľa § 71 ods. 2 písm. e/ Tr. por., pretože sa po skoršom prepustení z väzby nedopustil žiadnej trestnej činnosti. Pokiaľ je stíhaný pre trestný čin výtržníctva, vyšetrovaním sa zistilo, že tohto skutku sa nedopustil, o čom svedčia obhajcom pripojené kópie výsluchov svedkov J. L., L. H. a M. V., fotokópie výsluchu ktorých k sťažnosti pripojil.

Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie špeciálneho súdu a rozhodol o jeho prepustení z väzby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade sťažnosti obžalovaného R. O. podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie, ktoré týmto výrokom napadnutého uznesenia predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Prvostupňový súd v odôvodnení svojho uznesenia podrobne poukázal na to, kedy bol obžalovaný R. O. vzatý do väzby, z akých dôvodov a na základe čoho bol z väzby prepustený. Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažuje v daných súvislostiach tieto okolnosti opakovane uvádzať, pretože sú zrejmé z rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný R. O. bol z väzby prepustený 15. mája 2008 na podklade rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. mája 2008, sp. zn. 1 Tošs 32/2007, a to na podklade záverov nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. apríla 2008, sp. zn. I. ÚS 187/07.

Uznesením vyšetrovateľa Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru Bratislava, odboru Bratislava, oddelenia vyšetrovania z 10. októbra 2008, sp. zn. ČVS: PPZ-76/BOK-B-2008 je však obžalovaný R. O. stíhaný pre ďalší skutok, posúdený ako trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť 2. augusta 2008, t.j. po jeho skoršom prepustení z väzby pre iný trestný čin.

Podľa § 71 ods. 2 písm. e/ Tr. por. ak bol obvinený prepustený z väzby, môže byť v tej istej veci vzatý do väzby, ak je obvinený pre ďalší úmyselný trestný čin spáchaný po prepustení z väzby.

V posudzovanej veci niet pochybností o tom, že obžalovaný R. O. je po skoršom prepustení z väzby obvinený zo spáchania ďalšieho trestného činu. Napriek tomu, že podľa obhajcu

predložených výpovedí svedkov, ktorí vylučujú účasť obžalovaného R. O. na brachiálnom incidente na diskotéke 2. augusta 2008 nemožno prehliadnuť, že práve poškodený označil R. O. ako útočníka a je teda dôvodné podozrenie, že sa uvedeného skutku (fyzického napadnutia poškodeného na diskotéke v tzv. Boba bare v Košiciach) dopustil. Je preto dôvodné podozrenie, že sa po prepustení z väzby dopustil ďalšieho úmyselného trestného činu, čo zkladá dôvod jeho väzby podľa § 71 ods. 2 písm. e/ Tr. por.

Pokiaľ ide o neprijatie sľubu obžalovaného, že v prípade prepustenia na slobodu povedia riadny život, Najvyšší súd Slovenskej republiky v plnom rozsahu poukazuje na vyčerpávajúce a vecne správne dôvody v napadnutom uznesení. Považuje pritom za opodstatnené dodať, že takému sľubu nebolo možné vyhovieť o.i. aj so zreteľom na krátkosť času od prepustenia obžalovaného z väzby do času, kým sa mal dopustiť ďalšieho trestného činu, pre ktorý je trestne stíhaný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky so zreteľom na uvedené dospel k záveru, že sťažnosťou napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne, a preto sťažnosť obžalovaného R. O., ktorú proti nemu podal, ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 27. novembra 2008.

JUDr. Juraj M a j c h r á k , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: